

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0442

MINISTERSTVO VNITRA
odbor všeobecné správy
oddělení státního občanství a matrik
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-2430/835.3/2-2014

Praha 20. března 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti, kterou podala rozená nar. iozersk – Rusko, státní občanka Kazachstánu, trvale bytem I o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbytování státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, takto:

žádosti výše jmenované o udělení státního občanství České republiky **se nevyhovuje.**

Odůvodnění:

Na základě žádosti výše jmenované bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána dne 16.12.2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4. Správní řízení o udělení státního občanství České republiky bylo zahájeno dnem 17.2.2014, kdy žádost došla Ministerstvu vnitra. Žadatelka, státní občanka Kazachstánu, má na území České republiky povolený trvalý pobyt od 27.11.2006. Žadatelka je rozvedená, manželství uzavřené v Kazachstánu dne 16.1.1993 bylo rozvedeno v roce 2000; z tohoto manželství se narodila dne . . . . . cera která nabyla dne 5.8.2014 státní občanství České republiky.

Žadatelka byla usnesením Ministerstva vnitra ze dne 7.8.2014 v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), informována, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 17.2.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbytování státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), správní řízení o její žádosti o udělení státního občanství České republiky. Byla poučena, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Ministerstvo vnitra vyzvalo současně žadatelku, aby ve lhůtě do 15.9.2014 doložila do spisu požadované doklady, jejichž výčet byl uveden v odůvodnění usnesení. Žadatelka doložila dne 8.9.2014 vyžádané doklady, a současně požádala, aby jí bylo umožněno nahlédnout do jejího státoobčanského spisu. Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 4.11.2014 bylo správní řízení ve věci žádosti jmenované o udělení státního občanství České republiky přerušeno a současně byla žadatelka s odkazem na ustanovení § 59 správního řádu předvolána na Ministerstvo vnitra dne 24.11.2014, neboť její osobní účast v řízení o její žádosti

o udělení státního občanství České republiky byla nutná také vzhledem k tomu, bylo nutné zároveň odstranit nedostatek úředního překladu dokladu o rozvodu. Žadatelka se k jednání na Ministerstvu vnitra dostavila dne 27.11.2014, a to společně se svou zástupkyní pouze pro toto konkrétní jednání na Ministerstvu vnitra. Žadatelka byla při jednání upozorněna na nesprávný překlad rozvodového listu z jazyka ruského, který jí byl při jednání vrácen s tím, že žadatelka zajistí opravu úředního překladu a rozvodový list doloží do spisu ve lhůtě 14 dní; žadatelka doručila Ministerstvu vnitra doklad o rozvodu s opraveným úředním překladem do českého jazyka dne 5.12.2014. Při jednání na Ministerstvu vnitra byla žadatelka také upozorněna na skutečnost, že Ministerstvo vnitra není příslušné provádět pohovor k ověření znalosti českého jazyka tak, jak to vyžaduje zákon o státním občanství, prokázání znalosti českého jazyka je zcela v působnosti úřadu, který je místně příslušný. Ministerstvo vnitra informovalo žadatelku dopisem ze dne 21.1.2015 o možnosti nahlédnout do státoobčanského spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; žadatelka této možnosti do dnešního dne nevyužila.

Žadatelka založila do spisu kopii cestovního pasu Kazachstánu č. který byl vydán dne 21.11.2005 s platností do 20.11.2015.

Žadatelka je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočky Praha, pobočky pro hl.m. Prahu a Středočeský kraj (dále jen „zdravotní pojišťovna“). Žadatelka založila do spisu potvrzení zdravotní pojišťovny, že je přihlášena jako plátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 27.11.2006 a ke dni 30.10.2013, resp. ke dni 3.12.2013 nemá evidován splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění. Dále žadatelka doložila informace o pojištění s výpisem za období od 27.11.2006 do 13.8.2014, tzv. registrační údaje, a Vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 1.12.2006 do 13.8.2014, tzv. pracovní vyúčtování. Z předložených dokladů je patrné, že žadatelka byla samoplátcem pojistného v období od 27.11.2006 do 31.12.2008, kdy byla zařazena v kategorii osob samostatně výdělečně činných, a v období od 1.1.2009 do 31.12.2013, kdy byla zařazena v kategorii osob bez zdanitelných (započitatelných) příjmů. Od 15.1.2014 je plátcem pojistného její zaměstnavatel, ... V době, kdy byla žadatelka samoplátcem pojistného, měla tak povinnost hradit veřejné zdravotní pojištění, a to v období od 27.11.2006 do 31.12.2006 ve výši 1 272 Kč, od 1.1.2007 do 31.12.2007 ve výši 1 360 Kč; od 1.1.2008 do 31.12.2008 ve výši 1 456 Kč, od 1.1.2009 do 31.7.2013 ve výši 1 080 Kč a od 1.8.2013 do 31.12.2013 ve výši 1 148 Kč. Žadatelka, konkrétně jako pojištěnec registrovaný v kategorii osob samostatně výdělečně činných (dále jen „OSVČ“) a pojištěnec registrovaný v kategorii osob bez zdanitelných (započitatelných) příjmů, (dále jen „OBZP“), řádně neplnila své povinnosti hradit příslušné zdravotní pojištění pojistné, jak je stanoveno v zákoně č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a v zákoně č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, na účet příslušné zdravotní pojišťovny za celý kalendářní měsíc, když pojistné je splatné prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí, do osmého dne následujícího kalendářního měsíce. Z vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 1.12.2006

do 13.8.2014 vyplývá, že žadatelka neplnila své povinnosti řádně a včas hradit veřejné zdravotní pojištění, ačkoliv byla s touto povinností velmi dobře obeznámena; pojistné 11/2006 ve výši 1 272 Kč uhradila dne 19.12.2006 se zpožděním 11 dní, poté uhradila dne 8.1.2007 částku 1 300 Kč, a další úhradu provedla dne 1.3.2007, kdy uhradila 1 600 Kč. Žadatelka poté opět nehradila pojistné, takže ke dni 10.3.2008 měla na účtu u zdravotní pojišťovny nedoplatek pojistného ve výši 17 475 Kč. Dne 17.3.2008 uhradila 1 500 Kč, avšak tato částka nestačila k úhradě pojistného, takže ke dni 8.4.2008 činil nedoplatek pojistného částku 17 424 Kč. Následně žadatelka snižovala tento nedoplatek pojistného měsíčními platbami v různých částkách; dluh na pojistném se jí podařilo úplně zaplatit dne 20.4.2009. Platby pojistného byly pak v pořádku do 8.9.2010, kdy jí vznikl na účtu u zdravotní pojišťovny nedoplatek pojistného ve výši 1 008 Kč, který uhradila se zpožděním 21 dní dne 29.9.2010. Žadatelka měla nedoplatky na pojistném i v roce 2011; nedoplatek na účtu u zdravotní pojišťovny ke dni 8.4.2011 činil částku 565 Kč, ke dni 9.5.2011 částku 1 645 Kč a ke dni 8.6.2011 částku 1 055 Kč. V důsledku neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění zdravotní pojišťovna vyměřila žadatelce sankční penále, a to za rok 2007 ve výši 1 044,71 Kč, za rok 2008 ve výši 2 278,05 Kč a za rok 2009 ve výši 166,12 Kč. Zdravotní pojišťovna prominula žadatelce dne 29.7.2009 penále ve výši 2 058 Kč; zbývající část penále ve výši 1 432 Kč bylo uhrazeno převodem z pojistného dne 30.10.2009.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka nesplňuje také podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky, neboť neplnila povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, konkrétně ustanovení zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Ze stanoviska Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 7.2.2014 vyplývá, že žadatelka porušila výše uvedený zákon tím, že nenahlásila změnu rodinného stavu do 3 dnů. Žadatelka tak porušila v té době platné ustanovení § 103 písm. e) citovaného zákona, přestupek nabyt právní mocí dne 21.6.2005, a byl řešen blokovou pokutou ve výši 1 000 Kč, kterou žadatelka zaplatila.

Ministerstvo vnitra informovalo žadatelku o tom, že nesplňuje podmínku plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštních právních předpisů na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky (zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), a na úseku veřejného zdravotního pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů) ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatelka požádala v průběhu správního řízení o prominutí splnění zákonné podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ve svém písemném vyjádření uvedla, že v letech 2006 až 2009 docházelo z její strany ke zpoždění v platbách za zdravotní pojištění, neboť si nebyla vědoma povinnosti hradit zdravotní pojištění za předchozí měsíc do osmého dne měsíce následujícího,

a od poloviny roku 2009 k pozdní platbě docházelo již jen ojediněle, naposledy k opožděné platbě došlo v roce 2011. K porušení povinnosti na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky žadatelka uvedla, že v listopadu 1998 přicestovala do České republiky, na podzim roku 1999 se vrátila na krátkou dobu do Kazachstánu s úmyslem se rozvést, oficiální rozhodnutí o jejím rozvodu je ze dne 15.12.1999. Při prodloužení pobytu v roce 2005 se dozvěděla, že nenahlásila změnu rodinného stavu do tří dnů, za toto pochybení zaplatila pokutu ve výši 1000 Kč; žadatelka žádá o prominutí splnění citované podmínky s ohledem na to, že neznala zákonnou úpravu na tomto úseku, pokutu uhradila a k přestupku došlo již před 9 lety.

Žadatelka sdělila, že na území České republiky přicestovala v listopadu 1998. V dotazníku k žádosti o udělení státního občanství České republiky uvedla, že její měsíční příjem činí 10 000 Kč hrubého, přičemž dále uvedla, že se jedná o peníze, které dostává od svého přítele. Součástí spisu je prohlášení pana Dennera ze dne 5.12.2013, který žije v Německu, v němž uvádí, že finančně vypomáhá žadatelce měsíční částkou 700 euro. Žadatelka do spisu nedoložila žádný doklad o svém zaměstnání od příjezdu do České republiky v listopadu 1998 do konce roku 2013. Součástí spisu je pouze jedna pracovní smlouva, ze které vyplývá, že žadatelka uzavřela dne 2.12.2013 pracovní smlouvu se zaměstnavatelem, Ing. na základě této pracovní smlouvy pracovní poměr vzniká dnem 15.1.2014 a je sjednán na dobu jednoho roku, žadatelka bude vykonávat zaměstnání voskařka a za tuto práci jí přísluší měsíční mzda ve výši 10 000 Kč. Žadatelka doložila dne 8.9.2014 dodatek ze dne 6.8.2014 k pracovní smlouvě uzavřené dne 2.12.2013, v němž je uvedeno, že žadatelka bude od 1.10.2014 pracovat na pozici manažera po prodeji, a její měsíční příjem bude činit 17 000 Kč a 10% z tržby. Žadatelka je statutárním orgánem (jednatel) v obchodní společnosti s.r.o., která byla zapsána do obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze dne 6.10.2005; předmětem činnosti této obchodní společnosti je pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor bez poskytování jiných než základních služeb, zajišťujících řádný provoz nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Za výše uvedenou obchodní společnost byly založeny do spisu kopie přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2008 a 2013, neúplné kopie daňových přiznání za období 2010 až 2012, a potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, elektronicky podepsáno 6.12.2013, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje neexistenci daňových nedoplatků obchodní společnosti vůči orgánům Finanční správy České republiky. Žadatelka dále založila do spisu potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, elektronicky podepsané dne 11.11.2013, v němž finanční úřad potvrzuje, že žadatelka není ke dni 11.11.2013 evidována Finanční správou České republiky jako daňový subjekt ve smyslu zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

Žadatelka bydlí na adrese trvalého pobytu v zařízeném bytě č. 35 o velikosti 2+k.k. Do spisu založila smlouvu o ubytování ze dne 22.3.2006. Dle této ubytovací smlouvy se žadatelka zavazuje, že bude společně s ostatními (matka a dcera žadatelky) platit za ubytovací služby částku 9 000 Kč, přičemž tato cena zahrnuje užívání

ubytovacího prostoru včetně zařízení, spotřebu elektřiny, teplé a studené vody, otop bytu, užívání výtahu v domě, odvoz komunálního odpadu, úklid a osvětlení společných prostor v domě; cena nezahrnuje koncesionářské poplatky za rozhlas a televizi.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Žadatelka splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. že má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatelka povolen od 27.11.2006, žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána dne 16.12.2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4.

Žadatelka nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázala, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyla své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyla. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že dnem 1.1.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Dle ustanovení § 74 citovaného zákona, řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 7.1.2015 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, který neobsahuje žádné informace o odsouzení žadatelky. Žadatelka tak splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin.

Žadatelka nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka v souladu s požadavky stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Dle výše uvedené vyhlášky žadatel o udělení státního občanství České republiky prokáže pohovorem znalost českého jazyka, jestliže je schopen plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a umí ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Žadatelka neprokázala dne 16.12.2013 pohovorem u Úřadu městské části Praha 4 znalost českého jazyka. Jak vyplynulo z pohovoru před komisí tohoto úřadu, žadatelka položeným otázkám obecně porozuměla, ale její verbální projev je na velmi nízké úrovni, chybí jí slovní zásoba, odpovídá velice stručně a používá jednoduché věty. Žadatelce dělá problémy časování a skloňování slov, občas vynechá sloveso.

Při pohovoru měla žadatelka ústně sdělit obsah textu z denního tisku (noviny Metro ze dne 12.12.2013, článek „Co se dvorem? Asi minipivo“). Žadatelka přečetla novinový článek, a z jejího verbálního projevu bylo zřejmé, že článku neporozuměla. Ve svém písemném vyjádření ke zkoušce z českého jazyka žadatelka uvedla, že pracovnice matriky jí zadávala otázky, na které žadatelka odpovídala, v závěru pohovoru bylo pak žadatelce sděleno, že „toho řekla málo, zkouška trvala 30-40 minut, a nedostala od pracovnice matriky informaci, že by znalost českého jazyka neprokázala“. Žadatelka dále uvedla, že je přesvědčena, že její znalost českého jazyka je na slušné úrovni, běžně komunikuje v životních situacích a s úřady, a proto byla překvapena zjištěním, že neprokázala znalost českého jazyka, a žádá o možnost prokázání znalosti českého jazyka na Ministerstvu vnitra. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 27.11.2014 žadatelka uvedla, že byla při pohovoru, kterým byla ověřena znalost českého jazyka, nervózní a na podrobnosti si již nepamatuje. Žadatelka byla při jednání na Ministerstvu vnitra také informována, že Ministerstvo vnitra není příslušným orgánem k provádění pohovoru za účelem ověření znalosti českého jazyka, neboť to je v působnosti úřadu, který je místně příslušný.

Ministerstvo vnitra by splnění výše uvedené podmínky mohlo žadatelce prominout dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství pouze v případech hodných zvláštního zřetele. Požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, jehož naplnění není v případě žadatelky ztížen tělesným handicapem či mentální úrovní, je základní a nezbytně nutnou podmínkou pro její sociální integraci do zdejší společnosti. Náležitou znalost českého jazyka lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že v případě žadatelky nelze tuto výjimku akceptovat. Žadatelka se zdržuje na území České republiky od roku 1998, má zde povolený trvalý pobyt od 27.11.2006, a vzhledem k tomu, že učinila tento závažný krok a rozhodla se žít v cizí zemi, měla by mít zcela jistě dostatek času a prostoru, aby se českému jazyku naučila. Navíc žadatelce v dalším studiu českého jazyka a zdokonalování se v českém jazyce, například prostřednictvím různých jazykových kurzů apod., nebrání ani případný handicap spojený s vyšším věkem či nedostatečným množstvím volného času v důsledku plnění profesních povinností. Ministerstvo vnitra však oceňuje, že u žadatelky od doby konání pohovoru před Úřadem městské části Praha 4 dne 16.12.2013 došlo ve znalostech českého jazyka k velkému pokroku, neboť při jednání na Ministerstvu vnitra dne 27.11.2014 žadatelka na kladené otázky odpovídala, byl však znát cizí přízvuk, který nebrání běžné komunikaci. Avšak nic to nemění na skutečnosti, že žadatelka nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť znalost českého jazyka pohovorem před Úřadem městské části Praha 4 dne 16.12.2013 neprokázala. V záznamu o pohovoru, kterým byla ověřena žadatelčina znalost českého jazyka, nechybí nejen podpisy přítomných pracovníků u pohovoru, ale jak na záznamu o pohovoru, kterým byla ověřena znalost českého jazyka, tak i na záznamu o průběhu pohovoru, je žadatelka podepsána. Žadatelka tak byla už při pohovoru dne 16.12.2013 seznámena s průběhem pohovoru, tedy i s tím, že znalost českého jazyka pohovorem neprokázala; tvrzení žadatelky, že nedostala informaci, že by znalost českého jazyka neprokázala, tak není pravdivé. Z průběhu pohovoru dále vyplývá, že délka trvání

pohovoru činila 20 minut, nikoliv 30 až 40 minut, jak uvádí žadatelka. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že znalost českého jazyka je nezbytná pro život v České republice, český jazyk by se měla žadatelka učit nejen jako samouk, ale také formou individuální výuky s lektorem českého jazyka, což jí může velmi pomoci každodenní komunikací v českém jazyce osvojit si řádně základy českého jazyka a více se zdokonalovat v českém jazyce. Ministerstvo vnitra je však také přesvědčeno, že je nezbytné, aby žadatelka projevila v delším časovém horizontu snahu naučit se základům českého jazyka a v českém jazyce se zdokonalovat tak, aby při případném pohovoru před příslušným úřadem v budoucnu prokázala znalost českého jazyka. Pokud tak neučiní, lze důvodně pochybovat o její vůli ke skutečné integraci do české společnosti. Dokud není tato integrace dokončená, lze za naprosto adekvátní uspořádání osobních a státoobčanských poměrů žadatelky považovat statut trvalého pobytu v České republice se zachováním původního státního občanství. S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra neposoudilo danou situaci jako případ hodný zvláštního zřetele a žadatelce splnění uvedené podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství neprominulo.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 citovaného zákona potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

Žadatelka také nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnila povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, jak bylo již výše uvedeno; žadatelka měla ke dni 8.4.2008 nedoplatek pojistného na veřejné zdravotní pojištění ve výši 17 424 Kč, poté žadatelka snižovala tento nedoplatek pojistného měsíčními platbami v různých částkách; dluh na pojistném se jí podařilo uhradit dne 20.4.2009. Platby pojistného byly pak v pořádku jen do 8.9.2010, kdy jí vznikl na účtu u zdravotní pojišťovny nedoplatek pojistného ve výši 1 008 Kč, který uhradila dne 29.9.2010. Žadatelka měla nedoplatky na pojistném i v roce 2011; nedoplatek na účtu u zdravotní pojišťovny ke dni 8.4.2011 činil částku 565 Kč, ke dni 9.5.2011 částku 1 645 Kč a ke dni 8.6.2011 částku 1 055 Kč. V důsledku

neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění zdravotní pojišťovna vyměřila žadatelce sankční penále, a to za rok 2007 ve výši 1 044,71 Kč, za rok 2008 ve výši 2 278,05 Kč a za rok 2009 ve výši 166,12 Kč. Zdravotní pojišťovna prominula žadatelce dne 29.7.2009 penále ve výši 2 058 Kč; zbývající část penále ve výši 1 432 Kč bylo uhrazeno převodem z pojistného dne 30.10.2009.

Žadatelka nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství také na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky, neboť neplnila povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, tj. ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Ze stanoviska Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 7.2.2014 vyplývá, že žadatelka porušila v té době platné ustanovení § 103 písm. e) citovaného zákona tím, že nenahlásila změnu rodinného stavu do 3 dnů; přestupek nabyl právní mocí dne 21.6.2005, a byl řešen blokovou pokutou ve výši 1 000 Kč, kterou žadatelka zaplatila. Žadatelka požádala o prominutí splnění výše uvedené podmínky. Ministerstvo vnitra může splnění této podmínky prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. Nutno však zdůraznit, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, resp. na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok.

Ministerstvo vnitra po pečlivém posouzení všech důkazů provedených ve správním řízení o žádosti jmenované o udělení státního občanství České republiky a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že její žádosti o udělení státního občanství České republiky nevyhoví. K důvodům, které vedly Ministerstvo vnitra k tomu, že žadatelce neprominulo také podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodu uvedeného v ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství nutno uvést následující. Na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatelka dlouhodobě a opakovaně porušovala své zákonné povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a z ustanovení § 7 a § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť jako samoplátce pojistného, zařazena v kategorii OSVČ (od 27.11.2006 do 31.12.2008) a OBZP (od 1.1.2009 do 31.12.2013) měla platit pojistné na účet příslušné zdravotní pojišťovny za celý kalendářní měsíc; pojistné je splatné od prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí, do osmého dne následujícího kalendářního měsíce. Pojistné na veřejné zdravotní pojištění žadatelka opakovaně a dlouhodobě neplatila. Z dikce ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, především ze slova "plní" je nutno dovodit, že žadatel o české státní občanství průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a v podstatě soustavně plní své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona odkazuje. Pochybení ve vztahu k veřejnému zdravotnímu pojištění nemůže být označeno za málo závažné, neboť k němu docházelo opakovaně, a vzhledem k výši nedoplatků, žadatelka dlouhodobě porušovala své povinnosti na tomto úseku. V této souvislosti Ministerstvo vnitra podotýká, že veřejné zdravotní pojištění je solidárním systémem.

Řádné fungování tohoto systému, a tím i následné fungování zdravotní péče, je pak podstatným způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným financováním. Ministerstvo vnitra tak v případě žadatelky neshledalo žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí splnění uvedené podmínky mohlo prominout v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Ze spisu nevyplývá, že by žadatelce v plnění povinností vyplývajících z platných předpisů České republiky o veřejném zdravotním pojištění bránily objektivní či subjektivní důvody. Na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností. Žadatelka se také dopustila porušení povinností na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky, když v zákonné lhůtě nenahlásila změnu rodinného stavu.

Státní občanství je definováno jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána plnou integrací takové osoby ve společnosti. Tato integrace je charakterizována vazbami rodinnými, sociálními, pracovními a v neposlední řadě i dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství chce taková osoba získat. Znalost a dodržování právních předpisů lze přitom zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, protože dodržování právních předpisů dotčeného státu je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany existovat. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že žadatelce je nutné dát potřebný čas k tomu, aby beze zbytku osvědčila, že si své zákonné povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění do budoucna bude plnit, a současně, že se naučí českému jazyku tak, aby mohla úspěšně absolvovat zkoušku z českého jazyka.

Jak bylo již výše uvedeno, státní občanství je charakterizováno také jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem, přičemž trvalost tohoto vztahu je dána také i vazbami pracovními. Žadatelce, ačkoliv žije na území České republiky od roku 1998, se dosud nepodařilo na území České republiky pracovně integrovat. V dotazníku k žádosti o udělení státního občanství České republiky žadatelka uvedla, že není zaměstnána, a její měsíční příjem 10 000 Kč je příjem, který dostává od svého přítele. Žadatelka dále předložila pracovní smlouvu ze dne 2.12.2013, kterou uzavřela se zaměstnavatelem, Ing. [redacted] a to na dobu jednoho roku s tím, že pracovní poměr vzniká dnem 15.1.2014, a v doloženém výpisu z obchodního rejstříku je žadatelka vedena jako jednatelka obchodní společnosti [redacted] s.r.o. [redacted] z předložených daňových přiznání je patrné, že obchodní společnost nevyvíjí žádnou činnost, nemá žádné zaměstnance, a při jednání na Ministerstvu vnitra dne 27.11.2014 žadatelka uvedla, že od obchodní společnosti jí neplyne žádný příjem. Ministerstvo vnitra hodnotí dosavadní pracovní integraci žadatelky v České republice jako zcela nedostatečnou. Dosavadní aktivity žadatelky v oblasti zaměstnání v žádném případě nenasvědčily o tom, že by měla skutečný zájem nalézt si standardní a trvalý zdroj příjmů pro samostatné a na jiných osobách nezávislé krytí nezbytných běžných životních nákladů. Dle názoru Ministerstva

vnitřní je nezbytné žadatelce poskytnout také delší čas k završení její zejména pracovní integrace do české společnosti.

Ministerstvo vnitra při neprominutí splnění podmínek také přihlédlo i ke stanovisku Úřadu městské části Praha 4 ze dne 14.1.2014, který nedoporučuje kladné vyřízení žádosti vzhledem k tomu, že žadatelka neprokázala znalost českého jazyka v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

S ohledem na to, že Ministerstvo vnitra neprominulo žadatelce splnění podmínek uvedených v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, neboť v jejím případě neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele, a žádosti o udělení státního občanství České republiky tak nevyhovělo. Podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhoví či nikoliv, nebo zda splnění některé z podmínek pro udělení státního občanství České republiky promine či nikoliv. Proto bylo na základě všech shora uvedených skutečností rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad k ministrově vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Dana Koudelková
referent společné státní správy a samosprávy

